

8567/04 (Presse 116)

(OR. en)

2577. samling i Rådet

- EKSTERNE FORBINDELSER -

den 26. og 27. april 2004 i Luxembourg

Formand: **Brian COWEN, MP**
Irlands udenrigsminister

og

Tom KITT, MP
Irlands viceminister, Udenrigsministeriet, med
særligt ansvar for udviklingsbistand og menne-
skerettigheder

* 2576. samling i Rådet (almindelige anliggender) er omhandlet i en separat pressemeddelelse
(8566/04 Presse 115)

Internet: <http://ue.eu.int/>
E-mail: press.office@consilium.eu.int

Yderligere oplysninger: tlf. 32 2 285 6083 – 32 2 285 6319

8567/04 (Presse 116)

INDHOLD¹

DELTAGERE	4
 PUNKTER BEHANDLET VED DEBAT	
UDENRIGSHANDEL	6
– Doha-udviklingsdagsordenen	6
– Ruslands tiltrædelse af WTO.....	6
– Associeringsaftale mellem EU og Mercosur.....	6
EUROPÆISK SIKKERHEDS- OG FORSVARSPOLITIK.....	7
DET VESTLIGE BALKAN - <i>Rådets konklusioner</i>	8
KINA.....	10
FREDSPROCESSEN I MELLEØSTEN - <i>Rådets konklusioner</i>	11
AFRIKA	13
– Forbindelserne mellem EU og Afrika - Rådets konklusioner	13
– Sudan - Rådets konklusioner	16
FORBINDELSERNE MED RUSLAND	17
UDVIKLINGSSPØRGSMÅL.....	18
– Finansiering af udviklingssamarbejdet - Rådets konklusioner - Offentlig debat.....	18
– FN's årtusind-udviklingsmål - Rådets konklusioner.....	23
– Råvarer og bomuld - Rådets konklusioner.....	25
– EU's bistand til tredjelande.....	28
– Internationale konferencer.....	29
– AVS-EF-partnerskabsaftalen.....	30
EVENTUELT	31
– Sælfangst i Canada.....	31

¹

- Når Rådet formelt har vedtaget erklæringer, konklusioner eller resolutioner, angives dette i overskriften for det pågældende punkt, og teksten er sat i anførselstegn.
- Dokumenter med en dokumentreference er tilgængelige på Rådets internetsted <http://ue.eu.int>.
- Asterisk ved en afgørelse betyder, at der er fremsat offentligt tilgængelige erklæringer til optagelse i Rådets mødeprotokol; disse erklæringer findes ligeledes på Rådets internetsted eller kan fås ved henvendelse til Pressetjenesten.
- Nogle punkter vedrørende eksterne forbindelser blev vedtaget uden debat på samlingen i Rådet (almindelige anliggender). Se pressemeddelelse fra samlingen dok. 8566/04.

–	Udvikling og terrorisme	31
–	Burundi.....	31
	I TILKNYTNING TIL RÅDETS SAMLING.....	32
–	Associeringsrådet EU-Marokko	32
–	Det Permanente Partnerskabsråd EU-Rusland	32
–	EØS-Rådet.....	32

DELTAGERE

Medlemsstaternes regeringer og Europa-Kommissionen var repræsenteret således:

Belgien:

Louis MICHEL

Vicepremierminister og udenrigsminister

Danmark:

Carsten SØNDERGAARD

Statssekretær

Tyskland:

Joschka FISCHER

Heidemarie WIECZOREK-ZEUL

Forbundsudenrigsminister og stedfortrædende forbundskansler
Forbundsminister for økonomisk samarbejde og udvikling

Grækenland:

Petros MOLYVIATIS

E. STYLIANIDIS

Udenrigsminister
Statssekretær

Spanien:

Miguel Angel MORATINOS CUYAUBÉ

Udenrigsminister

Frankrig:

Michel BARNIER

Udenrigsminister

Irland:

Dick ROCHE

Viceminister, premierministerens kontor og Udenrigsministeriet,
med ansvar for europæiske spørgsmål

Italien:

Roberto ANTONIONE

Statssekretær for udenrigsspørgsmål

Luxembourg:

Lydie POLFER

Vicepremierminister, udenrigsminister og minister for udenrigs-
handel samt minister for offentligt ansatte og administrative re-
former

Charles GOERENS

Minister for udviklingssamarbejde, humanitær bistand og forsvar
samt miljøminister

Nederlandene:

Bernard BOT

Anna Maria Agnes van der HOEVEN

Udenrigsminister
Minister for udviklingssamarbejde

Østrig:

Benita FERRERO-WALDNER

Forbundsudenrigsminister

Portugal:

Carlos COSTA NEVES

Manuela FRANCO

Statssekretær for Europaspørgsmål
Statssekretær for udenrigsspørgsmål og udviklingssamarbejde

Finland:

Erkki TUOMIOJA

Paula LEHTOMÄKI

Udenrigsminister
Minister for udenrigshandel og udvikling

Sverige:

Laila FREIVALDS

Carin JÄMTIN

Udenrigsminister
Minister, Udenrigsministeriet, med ansvar for bistandsspørgsmål

Det Forenede Kongerige:

Jack STRAW

Hilary BENN

Minister for udenrigs- og Commonwealth-spørgsmål
Minister for international udvikling

* * *

Kommissionen:

António VITORINO	Medlem
Günter VERHEUGEN	Medlem
Pascal LAMY	Medlem
Chris PATTEN	Medlem
Poul NIELSON	Medlem

* * *

Generalsekretariatet for Rådet:

Javier SOLANA	Generalsekretær/højststående FUSP-repræsentant
---------------	--

* * *

De tiltrædende staters regeringer var repræsenteret således:

Den Tjekkiske Republik:

Jan KOHOUT	Første viceudenrigsminister
------------	-----------------------------

Estland:

Kristiina OJULAND	Udenrigsminister
-------------------	------------------

Cypern:

George IACOVOU	Udenrigsminister
----------------	------------------

Letland:

Rihards PIKS	Udenrigsminister
--------------	------------------

Litauen:

Antanas VALIONIS	Udenrigsminister
Sarunas ADOMAVICIUS	Statssekretær

Ungarn:

András BÁRSONY	Statssekretær
Gábor SZENTIVÁNYI	Vicestatssekretær

Malta:

John DALLI	Minister for udenrigsspørgsmål og investeringsfremme
Michael FRENDU	Parlamentssekretær

Polen:

Włodzimierz CIMOSZEWICZ	Udenrigsminister
Jan TRUSZCZYŃSKI	Understatssekretær

Slovenien:

Dimitrij RUPEL	Udenrigsminister
Marjan SETINC	Statssekretær

Slovakiet:

Eduart KUKAN	Udenrigsminister
József BERÉNYI	Statssekretær

PUNKTER BEHANDLET VED DEBAT

NOTE: De tiltrædende lande (Cypern, Estland, Letland, Litauen, Malta, Polen, Den Slovakiske Republik, Slovenien, Den Tjekkiske Republik og Ungarn tilslutter sig konklusionerne om det vestlige Balkan, fredsprocessen i Mellemøsten, forbindelser og partnerskab mellem EU og Afrika samt Sudan.

UDENRIGSHANDEL

- *Doha-udviklingsdagsordenen*
- *Ruslands tiltrædelse af WTO*
- *Associeringsaftale mellem EU og Mercosur*

Kommissær Pascal Lamy orienterede Rådet om den seneste udvikling med hensyn til Doha-udviklingsdagsordenen, den forhandlingsdagsorden, som Verdenshandelsorganisationen indledte i november 2001 i Doha, og om sin vurdering af udsigterne til fremskridt i de kommende uger og måneder. Rådet noterede også de synspunkter og bekymringer, som en række delegationer gav udtryk for i den forbindelse. Det udtrykte sin fulde støtte til Kommissionens bestræbelser på at videreføre forhandlingerne med henblik på at kunne notere fremskridt inden udgangen af juli.

Kommissær Lamy orienterede også Rådet om forhandlingerne med Rusland med henblik på landets tiltrædelse af WTO og forhandlingerne med Mercosur, hvis formål er at indgå en associeringsaftale. Rådet noterede sig delegationernes bekymring med hensyn til spørgsmålet om gensidighed i forhandlingerne med Mercosur.

EUROPÆISK SIKKERHEDS- OG FORSVARSPOLITIK

Disse drøftelser er gengivet i det afsluttende afsnit (en eventuel ESFP-mission i Bosnien-Hercegovina, herunder en militær komponent) af Rådets konklusioner om det vestlige Balkan - se næste punkt.

DET VESTLIGE BALKAN - Rådets konklusioner

Efter drøftelserne vedtog Rådet følgende konklusioner:

"SERBIEN OG MONTENEGRO / KOSOVO

Rådet understregede sin fulde støtte til standarder før status-politikken og opfordrede indstændigt de foreløbige selvstyreinstitutioner til at udvise ansvar og engagement med hensyn til at opnå konkrete fremskridt i gennemførelsen af standarderne. Rådet fremhævede, at det er vigtigt at intensivere dialogen mellem samfundsgrupperne i Kosovo og mellem Pristina og Beograd for at takle kritiske spørgsmål af fælles interesse. EU er parat til at støtte denne dialog.

Rådet bekræftede på ny sit stærke engagement i et sikkert, demokratisk, multietnisk og velstående Kosovo. Det understregede, at de seneste voldshandlinger udgør et tilbageskridt for Kosovo og en trussel mod de seneste års fremskridt. Det bekræftede, at efter disse voldshandlinger bør de umiddelbare prioriteter være at garantere sikkerheden, at lette fordrevne personers tilbagevenden, at genopbygge ødelagt ejendom og at retsforfølge de ansvarlige. Rådet opfordrede indtrængende alle politiske ledere i Kosovo, navnlig de kosovoalbanske ledere, til at arbejde tæt sammen med UNMIK og KFOR for at garantere den fysiske sikkerhed for medlemmerne af alle samfundsgrupper i Kosovo og sikre fuld beskyttelse af deres rettigheder.

DEN TIDLIGERE JUGOSLAVISKE REPUBLIK MAKEDONIEN

Rådet udtrykte tilfredshed med den generelt gnidningsfri gennemførelse af første runde af præsidentvalget i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien efter Præsident Boris Trajkovskis tragiske død. Det bemærkede, at en høj valgdeltagelse i valgets anden runde den 28. april 2004 vil indebære en yderligere styrkelse af den demokratiske proces.

Rådet gav udtryk for sin tillid til, at den kommende statschef vil udvise lederskab, når landets befolkning fortsat rykker nærmere mod Europa i kraft af gennemførelsen af Ohrid-rammeaftalen og stabiliserings- og associeringsaftalen.

TOKYO-MINISTERKONFERENCEN OM FREDSKONSOLIDERING OG ØKONOMISK UDVIKLING I DET VESTLIGE BALKAN

Rådet glædede sig over den japanske regerings initiativ i forbindelse med organiseringen af den vellykkede ministerkonference om fredskonsolidering og økonomisk udvikling i det vestlige Balkan, der blev afholdt i Tokyo den 5. april 2004. Rådet tilsluttede sig de fælles konklusioner, der blev vedtaget på konferencen. Det udtrykte stor tilfredshed med Japans vedvarende engagement i det vestlige Balkan og med det tætte samarbejde mellem EU og Japan til støtte for regionen og dens europæiske perspektiv.

REGIONALT SAMARBEJDE - SEECP

Rådet bifaldt de positive resultater af det nylige topmøde om den sydøsteuropæiske samarbejdsproces (SEECp), der fandt sted den 21. april i Sarajevo under forsæde af Bosnien-Hercegovina. Rådet tilskynder SEECp, der gradvis er ved at blive det egentlige talerør for regionen, til at arbejde med konkrete og reelle projekter og dermed yderligere fremme det regionale samarbejde, som er et af hovedelementerne i stabiliserings- og associeringsprocessen.

EVENTUEL ESDP-MISSION I BOSNIEN-HERCEGOVINA, HERUNDER EN MILITÆR KOMPONENT

Rådet bifaldt den planlægning og forberedelse, der har fundet sted indtil nu, med henblik på en uproblematisk overgang fra SFOR til en ESFP-mission i Bosnien-Hercegovina, herunder en militær komponent, på grundlag af de vedtagne Berlin plus-ordninger. Rådet anmodede formandskabet og generalsekretæren/den højtstående repræsentant om at gå videre med sagen og afslutte den resterende strategiske planlægning forud for topmødet i Istanbul, så den operative planlægning vil kunne finde sted umiddelbart derefter på grundlag af EU's afgørelser."

KINA

Rådet udvekslede synspunkter om våbenembargoen mod Kina. Rådet noterede, at embargoen var blevet indført som følge af bestemte begivenheder i 1989, og at der skulle findes en løsning, der tog højde for både den nuværende situation i Kina, de stadig tættere bilaterale forbindelser og EU's ønske om at udvikle et strategisk partnerskab med Kina. Rådet mente imidlertid, at spørgsmålet krævede yderligere drøftelser, navnlig i betragtning af menneskerettighedssituationen i Kina og spørgsmål vedrørende anvendelsen af EU's adfærdskodeks for våbeneksport. Rådet bad De Faste Repræsentanternes Komité (Coreper) og Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité om at fortsætte drøftelserne.

FREDSPROCESSEN I MELLEMØSTEN - Rådets konklusioner

Rådet drøftede forslagene om tilbagetrækning fra Gaza forud for det kommende møde i ministerkvarteret. Efter drøftelsen vedtog Rådet formandskabets erklæring, som var blevet godkendt af udenrigsministrene på deres uformelle møde for nylig:

"Den Europæiske Union bekræfter på ny, at den fuldt ud går ind for en forhandlingsløsning med to stater, som er aftalt mellem parterne, og som vil føre til en levedygtig, suveræn og uafhængig palæstinensisk stat, der eksisterer side om side i fred med et Israel, der består inden for anerkendte og sikre grænser. EU bekræfter på ny, at det er overbevist om, at køreplanen repræsenterer den eneste vej, der kan føre frem til dette resultat. EU er fast besluttet på energisk at fortsætte den kurs, der er udstukket i køreplanen, og opfordrer begge parter til at opfylde deres forpligtelser i henhold til køreplanen.

Den Europæiske Union minder om sin holdning, som blev fremført på ny af Det Europæiske Råd den 25.-26. marts, og hvorefter EU ikke vil anerkende andre ændringer af grænserne fra før 1967 end dem, som parterne når frem til efter fælles aftale. EU understreger, at ingen synspunkter, der måtte blive tilkendegivet vedrørende den eventuelle udformning af en endelig løsning, kan foregribe forhandlingerne om denne løsning.

Den Europæiske Union noterer sig endvidere, at flygtningespørgsmålet og den måde, hvorpå retten til at vende tilbage kan realiseres, også er spørgsmål, der har tilknytning til den endelige status, og at køreplanen fastsætter, at en endelig og samlet permanent aftale om status, der bringer den israelsk-palæstinensiske konflikt til ophør, skal omfatte en aftalt, retfærdig, rimelig og realistisk løsning på dette spørgsmål.

I denne forbindelse noterer EU sig præsident Bush's fornyede bekræftelse af, at USA fuldt ud går ind for køreplanen og en forhandlingsløsning.

Den Europæiske Union understreger det princip, som præsident Bush også støtter, at spørgsmål vedrørende den endelige status skal forhandles og aftales mellem parterne selv, og at de ikke må foregribes.

Den Europæiske Union noterer sig præsident Bush's tilslutning til, at det er forhandlinger mellem parterne, der skal føre til sikre og anerkendte grænser i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolutioner 242 og 338. Disse og andre relevante resolutioner vedtaget af Sikkerhedsrådet skal udgøre grundlaget for en retfærdig og varig løsning på konflikten.

Den Europæiske Union glæder sig over udsigterne til, at Israel trækker sig tilbage fra Gaza-striben. Det Europæiske Råd har erklæret, at en sådan tilbagetrækning kan være et afgørende skridt i retning af gennemførelsen af køreplanen under forudsætning af, at den foretages under visse betingelser. Dette er en mulighed, som det internationale samfund under ledelse af kvartetten bør benytte sig af.

Den foreslåede tilbagetrækning bør tilrettelægges ordentligt sammen med det internationale samfund, så det sikres, at den resulterer i velordnede forhold i Gaza, som gør det muligt at opretholde sikkerheden samt fortsætte rehabiliteringen og genopbygningen. EU henstiller indtrængende til alle parter, at de straks påbegynder forberedelserne med henblik herpå.

På dette grundlag gentager Den Europæiske Union, at den er rede til at støtte Den Palæstinensiske Myndighed i arbejdet med at tage ansvaret for lov og orden samt til at videreføre EU's nuværende støtte til Den Palæstinensiske Myndighed og undersøge eventuelle fremtidige behov, der kan opstå i forbindelse med en ny situation i Gaza.

EU understreger nødvendigheden af at undgå et politisk tomrum og de dermed forbundne farer i overgangsperioden mellem nu og påbegyndelsen af en tilbagetrækning. Det minder om, at der er en række foranstaltninger, der skal vedtages i den nærmeste fremtid på det politiske, sikkerhedsmæssige og humanitære område for at forhindre yderligere forværring og på ny opnå fremskridt.

Den Europæiske Union henstiller indtrængende til, at vold og terrorisme bringes til ophør, og at man genoptager en våbenhvile, der omfatter alle parter og grupper. Den opfordrer begge parter til at genoptage forhandlingerne uden yderligere forsinkelser.

Den Europæiske Union minder om, at retfærdig, varig og samlet fred skal imødekomme såvel det israelske som det palæstinensiske folks forhåbninger og omfatte Libanon og Syrien.

Den Europæiske Union opfordrer ligeledes alle stater i regionen til at gøre alt for at fremme fred og bekæmpe terrorisme.

Den Europæiske Union ser frem til, at der hurtigt afholdes et møde i kvartetten på lederplan. Kvartetten bør spille en aktiv rolle med henblik på at nå frem til samlet fred i regionen og tilskynde parterne til energisk at gå fremad på grundlag af de principper, der er skitseret overfor."

Rådet anmodede generalsekretæren/den højtstående repræsentant, Kommissionen og EU's særlige repræsentant for fredsprocessen i Mellemøsten om i samarbejde med palæstinenserne, den israelske regering og de øvrige medlemmer af kvartetten at arbejde med konkrete foranstaltninger for at gøre tilbagetrækningen fra Gaza til en succes som et skridt i retning af fuld gennemførelse af køreplanen.

AFRIKA**– Forbindelserne mellem EU og Afrika - Rådets konklusioner**

Rådet vedtog følgende konklusioner:

- "1. Rådet drøftede forbindelserne mellem EU og Afrika efter trojkamødet mellem EU og Afrika i Dublin den 1. april 2004.
2. Rådet bekræfter på ny betydningen af dialogen mellem EU og Afrika og af det strategiske partnerskab med Afrika, som Den Europæiske Union forpligtede sig til på det første topmøde mellem EU og Afrika i Cairo i 2000. Rådet ser med tilfredshed på den styrkede dialog, der har fundet sted mellem Den Europæiske Union og Afrika, og mener, at de forenklede arbejdsprocedurer, der blev besluttet på ministertrojkas møde i Rom i november 2003, udgør et produktivt grundlag for den fortsatte dialog frem til afholdelsen af det andet topmøde mellem EU og Afrika i Lissabon, så snart omstændighederne tillader det. Ud over de ordinære ministertrojkamøder sikres kontinuiteten i dialogen gennem en styrket dialog mellem AU og Europa-Kommissionen samt på missionschefniveau i Addis Abeba.
3. Rådet erindrer om de stærke historiske og kulturelle bånd og det fælles engagement i demokrati, fremme af menneskerettigheder, god regeringsførelse og respekt for retsstatsprincippet i internationale forbindelser, der udgør grundlaget for forbindelserne mellem EU og Afrika. Disse forbindelser bygger også på gensidig respekt og klare ansvarlighedsrelationer samt på de principper, der er fastlagt i Den Europæiske Unions grundlæggende traktater og akten om oprettelse af Den Afrikanske Union, og de varetages i en ånd af ligeværdigt partnerskab.
4. Rådet bekræfter på ny Den Europæiske Unions tilsagn om at ville arbejde sammen med sine afrikanske partnere på at støtte opbygningen af et fredeligt, velstående og demokratisk Afrika, der er i stand til at virkeliggøre sit fulde potentiale og indtage sin fulde og retmæssige plads i verden. Denne målsætning skal have større betydning inden for rammerne af EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, hvis dette potentiale skal kunne virkeliggøres, og de mange udfordringer, som det afrikanske kontinent står over for, skal kunne klares.
5. Den Europæiske Union erindrer om den betydelige støtte, på indeværende tidspunkt 2,5 mia. EUR årligt, som den allerede yder til Afrika inden for rammerne af Cotonou-aftalen og partnerskabsaftalerne med Sydafrika og landene i Nordafrika. Den Europæiske Union vil fortsat arbejde for Afrikas bæredygtige udvikling ved at realisere de tilsagn, der blev givet på topmøderne i Monterrey og Johannesburg. Den vil sætte det nødvendige fokus på at bidrage til virkeliggørelsen af årtusind-udviklingsmålene i Afrika, navnlig i de fattigste lande, og styrke partnerskaberne inden for vandforsyning, uddannelse, bæredygtig energi, miljø, kampen mod hiv/aids, tuberkulose og malaria samt bekæmpelsen af sult. EU er også fast besluttet på at hjælpe råvareafhængige udviklingslande, især bomuldsproducerende lande, med at klare de vigtigste udfordringer, de står over for, og sørge for passende foranstaltninger og redskaber hertil.

6. EU vil arbejde for Afrikas integration i verdensøkonomien, navnlig ved at søge at nå frem til et vellykket resultat af den igangværende Doha-udviklingsrunde, der må tage behørigt hensyn til udviklingslandenes behov. Der må sættes særligt ind på at finde løsninger på de mest sårbare landes problemer samt på sådanne spørgsmål som råvarepriser og præferenceadgang til de udviklede landes markeder. EU tilskynder alle udviklede lande og større udviklingslande til at give told- og kvotefri adgang for alle produkter fra de mindst udviklede lande (LDC), således som EU har gjort det i forbindelse med "alt undtagen våben" (EBA). EU er også engageret i at sikre en bæredygtig handel med Afrika ved gennemførelse af økonomiske partnerskabsaftaler.
7. Den Europæiske Union bifalder den nye ånd præget af initiativer og selvhjælp, der hersker på det afrikanske kontinent. Den ser navnlig med tilfredshed på NEPAD, som er et afrikansk ledet initiativ uden fortilfælde, der tager sigte på at indkredse hensigtsmæssige strategier til at klare de indbyrdes forbundne problemer i forbindelse med fred og udvikling. Den afrikanske "peer review"-mekanisme udgør en særlig værdifuld fornyelse med hensyn til fremme af bedre regeringsførelse på hele kontinentet, og Den Europæiske Union vil gerne tilskynde de lande, der endnu ikke har tilsluttet sig denne proces, til at gøre det.
8. Den Europæiske Union finder den institutionelle udvikling i Afrika meget opmuntrende og navnlig opbygningen af en freds- og sikkerhedsarkitektur samt en institutionel kapacitet i Afrika med henblik på forebyggelse og tackling af konflikter samt fremme af bedre regeringsførelse. Den Europæiske Union ser med stor tilfredshed på etableringen af Den Afrikanske Unions Freds- og Sikkerhedsråd (PSC) og på de initiativer, der er taget af subregionale organisationer til at etablere strukturer, der støtter den afrikanske freds- og sikkerhedsarkitektur. Den Europæiske Union ser ligeledes med stor tilfredshed på oprettelsen af Det Panafricanske Parlament og dets indledende møde i Addis Abeba i marts 2004, der vidner om Afrikas vilje til at fremme bedre regeringsførelse.
9. Den Europæiske Union er fast besluttet på at samarbejde med Afrika om at støtte denne vigtige institutionelle udvikling og hjælpe til med at opbygge afrikansk kapacitet til at håndtere og løse konflikter, herunder gennem udsendelse af afrikanske fredsbevarende missioner. Rådet erindrer om, at den afrikanske fredsfacilitet (der beløber sig til 250 mio. EUR) er oprettet med netop dette formål for øje, og det ser med tilfredshed på den nylige godkendelse af finansieringsordningerne for denne facilitet. Rådet opfordrer Kommissionen til at afslutte de resterende administrative procedurer med Den Afrikanske Union og, når det er relevant, med subregionale organisationer, jf. forslaget til finansiering, med henblik på at gøre faciliteten operationel snarest muligt.
10. Den Europæiske Union har også forpligtet sig til at indkredse andre midler til at styrke konfliktforebyggelsesindsatsen i Afrika inden for rammerne af den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik. EU's bestræbelser vil bygge på det vellykkede eksempel fra operation Artemis i Den Demokratiske Republik Congo og det igangværende arbejde med at forbedre den hurtige reaktionskapacitet i krisesituationer. EU er rede til at overveje yderligere EU-fredsbevarende operationer i Afrika, hvis FN anmoder herom. Bestræbelserne vil også tage hensyn til det styrkede samarbejde, der på nuværende tidspunkt eksisterer mellem EU og De Forenede Nationer på dette område i forlængelse af EU og FN's fælleserklæring om samarbejde inden for krisestyring, der blev undertegnet i september 2003. EU understreger ganske særlig betydningen af at samarbejde med Afrika om bekæmpelse af alle former for terrorisme.

11. Den Europæiske Union forpligter sig også til at opretholde sit nuværende faste engagement i bestræbelserne for at opnå fred i Afrika. Den vil fortsat yde politisk og finansiel støtte, herunder gennem indsatsen fra sine særlige repræsentanter i Afrika, til at fremme fredsbestræbelserne i konflikter eller områder, der er på vej ud af en konflikt, såsom Sudan, Somalia, Etiopen-Eritrea, De Store Søers Område, herunder Den Demokratiske Republik Congo og Burundi, det nordlige Uganda, Den Centralafrikanske Republik, Liberia, Sierra Leone og Côte d'Ivoire.
12. EU er særdeles tilfreds med den politiske dialog, der har fundet sted i medfør af Cotonou-aftalens artikel 8. EU bekræfter sit tilsagn om at styrke forbindelserne med afrikanske lande på grundlag af gensidig respekt og ansvarlighed, og det i en ægte partnerskabsånd.
13. Den Europæiske Union vil fortsat arbejde for at uddybe dialogen med Afrika, med Den Afrikanske Union, der nu spiller en væsentlig rolle i opretholdelsen af fred og sikkerhed på kontinentet, og med de subregionale organisationer, såsom Ecowas, SADC og IGAD, der har været i forgrunden i de afrikanske bestræbelser for fredsbevarelse og konfliktløsning. Den Europæiske Union ser frem til fuldstændige drøftelser af forbindelserne mellem EU og Afrika på det næste topmøde mellem de to parter, der skal finde sted i Lissabon, så snart omstændighederne tillader det. Den Europæiske Union gentager, at den vil arbejde tæt sammen med de afrikanske partnere om alle spørgsmål af fælles interesse, herunder Zimbabwe.
14. Rådet så også med tilfredshed på det første ministermøde under det irske formandskab mellem EU's trojka og Sydafrika den 2. april 2004 i Dublin. Ministrene glædede sig over de fremskridt, der er gjort i løbet af de seneste ti år med demokratisk styre i Sydafrika. Den Europæiske Union ser frem til, at 10-året for frihed og demokrati skal fejres den 27. april 2004, og vil sammen med Sydafrika deltage i højtideligholdelsen som et udtryk for venskab og solidaritet.
15. Rådet hilste også den aftale velkommen, som trojkaen nåede frem til vedrørende indførelse af en årlig politisk dialog mellem EU og Sydafrika.
16. Rådet gennemgik resultatet af den seneste EU-trojkamission til Eritrea og Etiopien. Det bemærkede med tilfredshed, at Eritreas præsident Isaias har erklæret sig åben over for et møde med FN's særlige udsending Lloyd Axworthy, og udtrykte håb om, at et sådant møde kunne finde sted snarest muligt. Rådet bemærkede også oplysningen fra premierminister Meles om, at Etiopien er åben over for en dialog om alle spørgsmål, der vedrører Algier-freds-aftalen. Rådet bekræftede på ny, at det er fast besluttet på, at grænsekommissionens endelige og bindende afgørelse skal implementeres uden yderligere forsinkelser. Det opfordrede begge parter til at samarbejde konstruktivt med FN. Rådet gentog også, at det er rede til at arbejde sammen med FN og de andre faddere til Algier-aftalen om at støtte Eritrea og Etiopien i deres bestræbelser på at finde en løsning for at komme ud af det nuværende dødvande."

– *Sudan - Rådets konklusioner*

Rådet vedtog følgende konklusioner:

"Rådet udtrykte alvorlig bekymring over situationen i Darfur og opfordrede Sudans regering til at give FN og andre humanitære organisationer fuld, uhindret adgang til området. Rådet opfordrede alle parter til fuldt ud at overholde betingelserne i den aftale om humanitær våbenhvile, der blev indgået den 8. april i N'Djamena. Rådet noterede sig med bekymring de aktioner, der foretages af Janjaweed-militser, der opererer i Darfur, og opfordrede Sudans regering til at overtage kommandoen over alle regeringskontrollerede væbnede grupper."

FORBINDELSERNE MED RUSLAND

Rådet drøftede forberedelserne til topmødet mellem EU og Rusland, som skal finde sted den 21. maj i Moskva, og godkendte et udkast til en fælles erklæring om EU's udvidelse og om forbindelserne mellem EU og Rusland, som blev fremsat i tilknytning til mødet i Det Permanente Partnerskabsråd EU-Rusland (se side 32).

UDVIKLINGSSPØRGSMÅL

– Finansiering af udviklingssamarbejdet - Rådets konklusioner - Offentlig debat

Rådet havde en orienterende debat om opfølgningen af de forpligtelser, der blev indgået på den internationale konference om udviklingsfinansiering (Monterrey 2002), på grundlag af en meddelelse fra Kommissionen. Det vedtog følgende konklusioner:

"RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som understreger nødvendigheden af fuldt ud at opfylde de forpligtelser, der følger af større FN-konferencer, specielt den internationale konference om udviklingsfinansiering (ICFD), der blev afholdt i 2002 i Monterrey, og som på ny bekræfter, at dette er en del af en mere omfattende proces med henblik på at nå årtusind-udviklingsmålene,

som henviser til

- a) de tilsagn, EU og dets medlemsstater gav på Det Europæiske Råds møde i Barcelona i marts 2002 med henblik på forberedelsen af ICFD,
 - b) Rådets konklusioner af november 2002 med en opfordring til Kommissionen om at aflægge rapport om opfølgningen af Monterrey-konferencen,
 - c) Rådets konklusioner af maj 2003 om Kommissionens første overvågningsrapport om opfølgningen af Monterrey,
 - d) Rådets konklusioner af januar 2004, hvori det bemærkes, at de tilsagn, som EU-medlemsstaterne gav i Barcelona, afspejler EU's førerrolle i den internationale indsats for at nå årtusind-udviklingsmålene,
1. Udtrykker tilfredshed med meddelelsen fra Kommissionen: "Gennemførelse af Monterrey-konsensusen i praksis: Den Europæiske Unions bidrag", der er den anden årsberetning, som gennemgår og analyserer de fremskridt, der er gjort med hensyn til EU's gennemførelse af de otte Barcelona-forpligtelser, og som for første gang indeholder bidrag fra de tiltrædende stater;
 2. Noterer sig de fremskridt, der hidtil er gjort med hensyn til gennemførelsen af disse forpligtelser, og Kommissionens anbefalinger til, hvilke yderligere foranstaltninger der skal træffes, samt opstiller følgende retningslinjer:

Forpligtelse I: Forøgelse af de finansielle midler til statslig udviklingsbistand (ODA)

3. Noterer sig med tilfredshed, at EU er på vej til fuldt ud at indfri sit tilsagn om at nå det kollektive mål om at øge ODA senest i 2006, hilser de tiltrædende staters bestræbelser i den forbindelse velkommen, og tilslutter sig, at en fortsat indsats er nødvendig for at sikre, at disse forpligtelser indfries;
4. Udtrykker tilfredshed med, at en række medlemsstater har forelagt nationale tidsplaner for at nå FN's mål på 0,7% af BNI i udviklingsbistand, og tilskynder alle medlemsstater, der endnu ikke har sat sig en tidsramme for at nå FN's mål, til at gøre dette;
5. Understreger betydningen af at øge ODA for at nå årtusind-udviklingsmålene og behovet for at yde et betydeligt bidrag til revisionen af årtusind-udviklingsmålene i 2005;

Forpligtelse II: Harmonisering og koordinering

6. Erindrer om Rådets konklusioner om koordinering af udviklingspolitikkerne siden 1974 og noterer sig, at EU bør træffe yderligere konkrete foranstaltninger for at gennemføre disse fuldt ud og for at støtte gennemførelsen af dagsordenen for harmonisering;
7. Erindrer om den forpligtelse II, der blev indgået i Barcelona, nemlig at træffe konkrete foranstaltninger til koordinering af politikker og harmonisering af procedurer inden 2004 både på EU-plan og i de enkelte medlemsstater i overensstemmelse med den internationalt anerkendte bedste praksis, bl.a. ved gennemførelsen af henstillinger fra taskforcen om donorpraksis under OECD's Komité for Udviklingsbistand;
8. Udtrykker tilfredshed med de fremskridt, der er gjort for at gennemføre henstillingerne fra mødet på højt plan i 2003 i Komitéen for Udviklingsbistand og erklæringen fra Rom-forummet på højt plan, idet EF og medlemsstaterne har taget skridt til at udbygge koordineringen af politikker og harmoniseringen af procedurer, især på landeniveau, for at gøre ODA mere effektiv, reducere transaktionsomkostningerne for vores udviklingspartnere og derved bidrage til kvaliteten og synligheden af EU's bistand;
9. Understreger, at vedvarende og hastigere fremskridt kræver øget fælles planlægning fra EU's og andre donorpartners side, der styres af partnernes regeringer og fokuserer på en tilpasning til de nationalt ejede udviklingsstrategier såsom strategier for fattigdomsreduktion (PRS). En koordinationsindsats mellem hovedkontorerne spiller en vigtig rolle for skabelsen af et miljø, der muliggør koordinering i marken, og for fjernelsen af hindringer for fremskridt;
10. Fremhæver betydningen af, at medlemsstaterne og EF faktisk gennemfører EU's forpligtelser og initiativer om koordinering og harmonisering, bl.a. gennem pilotprogrammer i en række partnerlande;
11. Understreger de ekstra fordele ved koordinering og komplementaritet mellem det udviklings-samarbejde, EU indgår i, med henblik på at forbedre effektiviteten af udviklingsbistand og styrke sammenhængen i EU's optræden udadtil;

12. Udvidelsesprocessen i 2004, hvorefter alle tiltrædende stater får udarbejdet deres egne bilaterale bistandsprogrammer, understreger yderligere behovet for en stærkere EU-koordinering og støtte til de tiltrædende stater for at udvikle deres kapaciteter til levering af bistand og øge bevidstheden om udviklingspolitik. I den forbindelse understreger Rådet vigtigheden af, at de tiltrædende lande fuldt ud og aktivt deltager i relevante fora, der styrer EU's udviklingspolitik, og i gennemførelsen af den bistand, der kanaliseres via Fællesskabet;
13. Understreger, at der på EU-plan bør gøres en indsats for at gennemføre Rom-erklæringen om harmonisering i praksis. EU bør fortsat være en proaktiv drivende kraft i den internationale debat om effektiviteten af bistand og vil yde et betydeligt og væsentligt bidrag til det andet internationale forum på højt plan om effektiviteten af bistand, der finder sted i foråret 2005;
14. Noterer sig Kommissionens anbefalinger om en yderligere indsats på EU-plan med hensyn til koordinering af politikker og harmonisering af procedurer;
15. Tilslutter sig, at der bør træffes yderligere konkrete foranstaltninger på EU-plan, der er forenelige med og nyttige for de internationale bestræbelser på at forbedre donorlandenes koordinering og harmonisering med henblik på at gennemføre den anden Barcelona-forpligtelse i praksis;
16. Anmoder i den forbindelse om, at harmoniseringsekspertes får til opgave at foretage en detaljeret gennemgang af Kommissionens anbefalinger, især for at
 - udvikle og befæste fælles EU-strategier, bidrag og foranstaltninger vedrørende konkrete aspekter af harmonisering og koordinering;
 - etablere en EU-handlingsplan for koordinering og harmonisering i EU-pilotlande med henblik på at indføre denne praksis i alle de partnerlande, hvor der er to eller flere EU-donorlande om et samarbejdsprogram, og udvirke, at alle partnerlande skal udarbejde en årsberetning, hvor der gøres rede for situationen med hensyn til EU-koordineringen, på et tidspunkt, Rådet måtte finde passende;
 - åbne alle donorinitiativer, der involverer en EU-medlemsstat, for alle de EU-partnere, der er til stede i det pågældende land;
 - udvikle en strategi og en tidsramme for at anvende de sektorspecifikke og tematiske retningslinjer, der er vedtaget på EU-plan, på bilateral bistand og EF-bistand, og anvende dem som fælles platform for dialogen med partnerlandene og donorlandene;
 - udvikle en strategi, der skal gennemføres gennem EU's flerårige programmering og en harmonisering af analytiske og diagnostiske nøgleinput til EU's programmeringscyklusser omkring den nationale politiske ramme og budgetcyklus for hvert enkelt pilotland;
 - udvikle en fælles ramme for gennemførelsesprocedurer for bistand;
 - udvikle en strategi til fremme af komplementaritet inden for EU.

17. På denne baggrund konkluderer Rådet, at der bør oprettes en ad-hoc-arbejdsgruppe i Rådet bestående af harmoniseringsekspertter. Denne gruppe skal foretage en detaljeret gennemgang af ovennævnte anbefalinger og andre relevante forslag med henblik på at omsætte Barcelona-forpligtelse II til praksis. Gruppen opfordres til at rapportere tilbage til Rådet senest i november 2004 med henblik på Rådets vedtagelse af en EU-handlingsplan for koordinering og harmonisering, der skal forelægges for andet forum på højt niveau om harmonisering og koordinering med henblik på øget effektivitet i bistandsarbejdet, der finder sted i Paris i 2005.

Forpligtelse III: Afbinding af bistand

18. Ser med tilfredshed på forelæggelsen af Kommissionens forslag til forordning om indarbejdelse af bestemmelser om yderligere afbinding af bistand i alle EF-instrumenter til udviklingssamarbejde i overensstemmelse med de konklusioner, Rådet vedtog i maj 2003. Ser i denne forbindelse med tilfredshed på Kommissionens forslag til en genforhandling af relevante bestemmelser i Cotonou-aftalen.
19. Tilskynder til og støtter fremskridt på internationalt plan vedrørende yderligere afbinding af bistand, der går videre end DAC-henstillingerne. Det ser i denne henseende frem til resultaterne af OECD's/DAC's og Kommissionens igangværende undersøgelser af den ekstra gevinst ved yderligere afbinding og konsekvenserne heraf.

Forpligtelse IV: Handelsrelateret bistand

20. Understreger betydningen af handelsrelateret bistand til udviklingslande inden for rammerne af Doha-udviklingsdagsorden og opfordrer medlemsstaterne til at opretholde og yderligere øge omfanget af deres handelsrelaterede bistand.
21. Erkender behovet for at forbedre koordineringen i EU og med andre donorer af aktiviteter vedrørende handelsrelateret bistand til fordel for udviklingslande, herunder opbygning af produktionskapaciteten og foranstaltninger til afhjælpning af problemer på udbudssiden, især i LDC-lande, og er enig om at forbedre udvekslingen af oplysninger i multilaterale sammenhænge og i modtagerlandene.

Forpligtelse V: Globale offentlige goder

22. Noterer sig det igangværende arbejde inden for rammerne af den internationale taskforce for globale offentlige goder og er enig om at øge EU's deltagelse i processen.
23. Opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at spille en mere aktiv rolle og sikre, at næste års situationsrapport om opfølgningen af Monterrey-forpligtelserne kommer til at indeholde et afsnit om taskforcens hidtidige arbejde og om gennemførelse af eventuelle foranstaltninger.

Forpligtelse VI: Innovative finansieringskilder

24. Noterer sig det arbejde, der finder sted i medlemsstaterne med hensyn til innovative finansieringskilder og opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at undersøge mulighederne for at nå til enighed på baggrund af de forskellige forslag, der drøftes. Det understreger i denne forbindelse betydningen af partnerskaber mellem den offentlige og den private sektor.

Forpligtelse VII: Reform af det internationale finansielle system

25. Opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at revidere forslag, der har til formål at styrke udviklingslandenes stemme i internationale finansielle institutioner gennem opbygning af kapacitet for at øge udviklingslandenes deltagelse i international beslutningstagning på nationalt og institutionelt plan og gennem ændringer i stemmeretsstrukturen i bestyrelserne for de internationale finansielle institutioner. Det erindrer i denne forbindelse om den fælles forståelse, der blev opnået i Det Økonomiske og Finansielle Udvalg i februar 2003. Det er desuden enig om at overveje en revision af forståelsen, hvis der fremsættes nye forslag i perioden inden årsmøderne i 2004.
26. Opfordrer til yderligere undersøgelse af mulighederne for at forbedre EU-koordineringen i de internationale finansielle institutioner.

Forpligtelse VIII: Gældslettelse

27. Noterer sig de fremskridt, der er gjort i gennemførelsen af HIPC-initiativet, og de betydelige bidrag, EF og medlemsstaterne har ydet gennem deres finansiering af den multilaterale gældslettelse for HIPC-lande og deres bilaterale gældslettelse, såvel den der ligger inden for rammerne af initiativets bestemmelser, som den der går videre end disse.
28. Noterer sig, at ikke-HIPC-lande kan have gavn af skræddersyede ordninger i henhold til Evian-tilgangen, der blev vedtaget af Paris-klubben i oktober 2003.
29. Anerkender, at langsigtet gældsbæredygtighed efter HIPC-initiativets afslutning forsat vil være et spørgsmål, der kræver særlig opmærksomhed, også i forbindelse med udviklingsfinansiering, og noterer sig, at forslag vedrørende regler for langsigtet gældsbæredygtighed i øjeblikket drøftes i de internationale finansielle institutioner.
30. Opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage hensyn til eksisterende resultater af vigtigt forsknings- og analysearbejde på dette område for at støtte udvikling af hensigtsmæssige strategier og mekanismer på internationalt og nationalt plan, så gældsbæredygtighed kommer til at spille en central rolle i alle kommende beslutninger vedrørende låntagning og långivning.
31. Noterer sig, at nogle HIPC-lande muligvis ikke bliver berettiget til HIPC-gældslettelse inden for den fastsatte tidsfrist, og at det vil blive nødvendigt at hjælpe disse lande med at komme ud af deres uholdbare gældssituation enten gennem en eventuel forlængelse af HIPC eller gennem andre specifikke ordninger."

– *FN's årtusind-udviklingsmål - Rådets konklusioner*

Rådet havde en orienterende debat om forberedelsen af EU's bidrag til et FN-arrangement på højt plan, der skal afholdes næste år med det formål at gøre status efter fem år over opfyldelsen af de årtusind-udviklingsmål, som FN vedtog i 2000. Det vedtog følgende konklusioner:

"RÅDET –

som erindrer om Rådets konklusioner fra januar 2004, hvori det bl.a.

- understreger, at det er et centralt mål for Den Europæiske Union og det bredere internationale samfund at nå årtusind-udviklingsmålene
- giver tilsagn om at sørge for, at EU er bragt i stilling til at udvise lederskab, når der i 2005 skal gøres international status over årtusind-udviklingsmålene, og
- tilkendegiver, at det på samlingen i april vil overveje at opfordre Kommissionen til at påtage sig en koordinerende rolle på dette område.

som henviser til,

- at det i UNDP's 2003-rapport om menneskelig udvikling anføres, at Afrika syd for Sahara ikke vil nå alle årtusind-udviklingsmålene før i 2165, hvis de globale fremskridt fortsætter i det nuværende tempo -
1. Noterer sig, at FN i 2005 vil foretage en omfattende revision af (status over) de hidtidige fremskridt med gennemførelsen af årtusindeerklæringen og opfyldelsen af årtusind-udviklingsmålene.
 2. Understreger betydningen af at sikre et stærkt og velkoordineret EU-bidrag til denne revisionsproces.
 3. Opfordrer Kommissionen til at fortsætte arbejdet med udformning og koordinering af et konsolideret EU-bidrag til den internationale status over årtusind-udviklingsmålene og anbefaler, at dette bidrag får form af rapporter fra de enkelte medlemsstater og EF ledsaget af en sammenfattende rapport, som Kommissionen skal udarbejde. Alle disse rapporter skal baseres på samme struktur for at sikre sammenhæng og sammenlignelighed.
 4. Understreger, at EU's bidrag til denne status skal fokusere på, i) i hvor høj grad EF's og medlemsstaternes udviklingspolitikker og -instrumenter har fokuseret på gennemførelse af årtusindeerklæringen og opfyldelse af udviklingsmålene, ii) dokumentation for de fremskridt, som EF og medlemsstaterne gør med at bidrage til at nå målene, og iii) identifikation af yderligere tiltag, der skal træffes nationalt eller på EF/EU-plan for at fremme gennemførelsen af målene.

Opfordrer derfor Kommissionen til at anvende strukturudkastet i bilaget som grundlag for fastlæggelse af den fælles rapportstruktur og tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til at nå til enighed om dette spørgsmål hurtigst muligt.

5. Understreger, at EU's bidrag ikke må overlappe FN's, OECD/DAC's og Verdensbankens arbejde med at analysere fremskridtene hen imod årtusind-udviklingsmålene, men i stedet bør fokusere på, hvordan EF og medlemsstaterne bidrager til målene, med særlig vægt på og en mere detaljeret analyse af bidragene til udviklingsmål 7 og 8.
6. Understreger, at dette arbejde skal bygge på den indsats, som en række medlemsstater allerede har gjort for at føre tilsyn med deres bidrag til udviklingsmål 8, og sikre synergi med opfølgningen af andre vigtige internationale konferencer og topmøder, bl.a. Monterrey, Johannesburg og Doha.
7. Opfordrer Kommissionen til at underrette Rådet om fremskridtene i dette arbejde på samlingen i november 2004 og forelægger sin sammenfattende rapport til drøftelse og godkendelse senest i april 2005."

– **Råvarer og bomuld - Rådets konklusioner**

Rådet udvekslede synspunkter og vedtog følgende konklusioner:

- "1. Rådet erkender, at landbrugsråvarerne er af afgørende betydning for nedbringelsen af fattigdom i udviklingslandene. Det understreger nødvendigheden af, at der hurtigt træffes foranstaltninger til at afhjælpe situationen for råvareproducenterne, der i øjeblikket står over for store udfordringer, især i de mest råvareafhængige udviklingslande, hvor virkningerne også slår igennem på makroniveau.
2. Rådet erkender, at det er en kompleks sag at tackle spørgsmålene om internationale landbrugsråvarekæder, afhængighed og fattigdom, og at det kræver en række foranstaltninger og en tværfaglig tilgang samt samarbejde og en koordineret indsats fra alle interessenter - herunder regeringer, producenter, den private sektor, ngo'er, internationale organisationer samt bilaterale og multilaterale donorer.
3. I denne forbindelse erindrer Rådet om sine konklusioner af 17. november 2003 om bomulds-kriserne i Afrika og af 8. december 2003 om genoptagelsen af Doha-udviklingsdagsordenen. Det bifalder forslaget om en EU-handlingsplan om landbrugsråvarekæder, afhængighed og fattigdom og det specifikke forslag om en EU-Afrika-partnerskabsaftale til støtte for udviklingen i bomuldssektoren, der er indeholdt i Kommissionens meddelelser.
4. Rådet tilslutter sig den foreslåede EU-handlingsplans målsætninger, hovedlinjer, politiske prioriteter og foranstaltninger, og det er enigt i, at EU og medlemsstaterne bør holde sig disse for øje, også ressourcespørgsmålet, i deres bilaterale og multilaterale udviklingssamarbejde og i relevante internationale fora, samt, når det er relevant, hver især i deres bilaterale dialog med råvareafhængige udviklingslande. I denne sammenhæng er det vigtigt at have en tilgang, der tager hensyn til kønsaspektet, og at træffe foranstaltninger, der sikrer miljømæssig bæredygtighed. Rådet opfordrer endvidere EU og medlemsstaterne til i deres relevante afdelinger at udvikle foranstaltninger, aktioner og midler til udmøntning af EU-handlingsplanen og opfordrer Kommissionen til i sin årsberetning at redegøre for de fremskridt, der gøres.
5. Rådet mener, at de første skridt til gennemførelse af EU-handlingsplanen bl.a. bør gå ud på:
 - at støtte råvareafhængige udviklingslande i udformningen og gennemførelsen af råvarekædestrategier baseret på eksisterende initiativer og inden for rammerne af nationale udviklingsstrategier, navnlig strategier til nedbringelse af fattigdom
 - at fremskynde bestræbelserne på at udvikle regionale markeder, politikker og tjenester til støtte for råvaresektorerne i form af støtte til regional integration gennem både udviklingssamarbejde og handelsforhandlinger. Især bør den lejlighed, som forhandlingerne om økonomiske partnerskabsaftaler (ØPU) mellem EU og AVS frembyder, udnyttes

- at støtte de råvareafhængige udviklingslande i deres bestræbelser på diversificering, navnlig ved at tilskynde til en diversificering af råvareproducenternes eksistensgrundlag, gennem øget bistand til de produktive sektorer i landdistrikterne; en sådan støtte bør, når det er relevant, ydes inden for rammerne af det pågældende lands strategi til nedbringelse af fattigdom i overensstemmelse med princippet om ejerskab under hensyn til den vigtige rolle, som regional integration kan spille med hensyn til at lette omstillingsprocessen
 - at udvide adgangen til markedsbaserede instrumenter til dækning af råvarerisici på mikroniveau og afprøve disse redskaber med henblik på makroniveauet
 - at udvikle et multidonorsamarbejde om landbrugsråvarer med internationale organisationer (Verdensbanken, FAO, UNCTAD og Den Fælles Råvarefond) med henblik på at øge ekspertisen og udvikle nyskabende redskaber til støtte for nationale råvarestrategier
 - inden for rammerne af Doha-udviklingsdagsordenen at sikre, at der tages behørigt hensyn til produkter af specifik interesse for råvareafhængige udviklingslande, herunder traditionelle råvareprodukter og produkter af betydning for diversificering, idet der tages hensyn til spørgsmål af stor interesse for råvareafhængige udviklingslande i alle relevante aspekter af forhandlingerne, således som det navnlig er skitseret i Rådets konklusioner vedrørende handel og udvikling fra november 2002; Rådet tilskynder alle medlemmer af WTO til at gøre en særlig indsats i denne henseende
 - at tilskynde alle udviklede lande til at give toldfri adgang uden kontingenter for alle produkter fra LDC-lande, således som EU har gjort det under sit "alt undtagen våben"-initiativ. De større udviklingslande bør også tilskyndes til at åbne deres markeder for råvarer
 - at sikre, at den forestående reform af den generelle præferenceordning fortsat giver råvareafhængige udviklingslande en meget favorabel og forudsigelig adgang til EU-markedet, bl.a. gennem en revision af kravene vedrørende oprindelsesregler
 - at sikre, at ressourcer såsom Flex og budgetstøtte på kort sigt stilles til rådighed for de råvareafhængige udviklingslande for at mindske den manglende eksportindtjenings negative indvirkning på fattigdommen
 - at udvikle en koordineret indsats for at tilskynde til bæredygtige virksomhedsmetoder og investeringer, især i råvareafhængige udviklingslande, herunder udvikling af offentlig-private partnerskaber, og bedre at udnytte instrumenter til udvikling af den private sektor i utraditionelle sektorer under hensyn til den vigtige rolle, som "fair trade"-bevægelsen og den internationale debat om adfærdskodekser kan spille med hensyn til bæredygtig udvikling.
6. Rådet anerkender de internationale råvareorganers vigtige rolle som fora for samarbejde mellem producentlande og forbrugerlande på såvel statsligt plan som i den private sektor; især bør inddragelsen af den private sektor befordres. Rådet opfordrer EF og medlemsstaterne til at vurdere situationen og uddybe deres overvejelser og, hvor det er relevant, fremsætte forslag med henblik på at sikre, at disse organer arbejder effektivt og bidrager effektivt til et velfungerende marked, bæredygtig udvikling og andre aspekter af fælles interesse for sektorerne og til råvarekædestrategier i de råvareafhængige udviklingslande.

7. Rådet støtter forslaget til en EU-Afrika-partnerskabsaftale vedrørende bomuld som et vigtigt element i den foreslåede EU-handlingsplan. Rådet opfordrer indtrængende EF og medlemsstaterne til at tackle de rejste spørgsmål, herunder spørgsmålet om finansielle ressourcer, og træffe alle nødvendige foranstaltninger til at gennemføre planen, idet de baserer deres aktiviteter på princippet om lokalt ejerskab og effektiv koordinering. Dette indebærer
- a) tilvejebringelse af mere retfærdige internationale handelsvilkår ved:
 - at støtte en effektiv og specifik løsning for bomuld inden for rammerne af landbrugsforhandlingerne i WTO
 - at tilskynde alle udviklede og større udviklingslande til at følge EU og give fuld markedsadgang for bomuld og bomuldsbaserede produkter fra LDC-lande
 - inden for WTO at søge at afskaffe alle former for eksportstøtte til bomuld
 - at tilstræbe et fast tilsagn fra de større bomuldsproducerende lande om at gennemføre reformer med hensyn til handelsforvridende national støtte. I denne forbindelse glæder Rådet sig over, at EF har afsluttet reformen af sin egen bomuldsordning, som samtidig med, at den tilgodeser EF-producenternes interesser, også vil mindske ordningens handelsforvridende virkninger og forbedre sammenhængen med EF's udviklingspolitik. Rådet noterer sig, at Kommissionen agter at indføre en mekanisme, som gør det muligt for Kommissionen at overvåge, hvilke virkninger tilskudsordningerne og reformforanstaltningerne får på bomuldsproduktionen og bomuldshandelen
 - at støtte de afrikanske lande med handelsrelateret faglig bistand og kapacitetsopbygning, så de kan forsvare deres interesser og forhandle deres position i den multilaterale samhandelskontekst.
 - b) støtte til de bomuldsproducerende lande i Afrika og som et supplement til de foranstaltninger, der er anbefalet ovenfor som led i EU-handlingsplanen, handling med henblik på
 - at intensivere samarbejdsbestræbelserne på at konsolidere den afrikanske bomuldssektors konkurrenceevne og væksten i de landdistrikter, hvor der produceres bomuld
 - at styrke politikker og institutioner, tilskynde til private investeringer med henblik på værdiforøgelse, begunstige teknologiske nyskabelser og støtte international anerkendelse af kvaliteten af den afrikanske bomuld, i overensstemmelse med nationale strategier til nedbringelse af fattigdom og udviklingsstrategier
 - at sikre, at potentialet i de økonomiske partnerskabsaftaler fuldt ud udnyttes til at støtte en udvikling af bomuldsøkonomierne, især gennem en indsats med hensyn til bestemmelser om handelsfremme og investeringer
 - at støtte de afrikanske landes adgang til markedsbaserede ordninger, der mindsker råvarerisiciene for bomuldsproducenterne.
8. Rådet opfordrer Kommissionen til at overveje EF-medlemskab af Den Internationale Rådgivende Bomuldskomité (ICAC), der er et af de vigtigste fora for bomuldssektoren."

– *EU's bistand til tredjelande*

Ministrene udvekslede under frokosten synspunkter om de fremskridt, der er gjort med reformen af forvaltningen af EU's bistand til tredjelande, på grundlag af en rapport fra Kommissionen.

Formandskabet drog følgende konklusioner af drøftelsen:

- Rådet anerkender, at der er gjort væsentlige fremskridt i reformprocessen, og støtter Kommissionens stadige bestræbelser på at sikre yderligere effektivisering af bistanden fra Fællesskabet;
- på den baggrund opfordrede ministrene til vedvarende fokus på afgørende aspekter af reformprocessen, herunder bl.a. nødvendigheden af referencepunkter og indikatorer til at måle reformens resultater, og fællesskabsbistandens virkning, kvalitet og effektivitet set i udviklings-sammenhæng; økonomisk styring, herunder nødvendigheden af fortsat forbedring i omfanget af forpligtelser og udbetalingsgraden for bistanden samt for behandling af budgetforslag vedrørende EUF; behandling af behovet for finansiering af yderligere dekoncentration og decentralisering af ressourcer til området; en øget indsats inden for konfliktforebyggelse og -styring; bedre oplysning om EU's bistandsindsats over for tredjelande og forslaget om anvendelse af behovs- og resultatbaserede kriterier for resourceallokering til alle Fællesskabets udviklingsprogrammer;
- Ministrene understregede også betydningen af at sikre, at samtlige kommende revisioner af institutionelle udenrigspolitiske ordninger på EU-plan i fuldt omfang og på passende vis afspejler målene for EU's udviklingspolitik. Af hensyn til sammenhængen skal udviklingssamarbejdet være en del af en sammensætning af politikker, der gensidigt understøtter hinanden og fremmer EU's eksterne mål.

– *Internationale konferencer*

Ministrene blev under frokosten orienteret af formandskabet og Kommissionen om forberedelserne til tre FN-konferencer, hvis emner har forbindelse til udviklingspolitik:

- FN's Konference om Handel og Udvikling (UNCTAD) den 13.-20. juni i Sao Paulo
- FN's konference om små østater, der er udviklingslande, den 30. august-3. september i Mauritius
- Verdenstopmødet om informationssamfundet (WSIS) i november 2005 i Tunesien.

Efter en kort udveksling af synspunkter drog formandskabet følgende konklusioner:

- Rådet understregede betydningen af, at det udvidede EU finder muligheder for at udnytte udvikelsen og EU's større indflydelse i FN til at fremme en effektiv multilateral reaktion på væsentlige globale udfordringer på det økonomiske og sociale område, navnlig med henblik på at sikre fremskridt hen imod opfyldelse af årtusind-udviklingsmålene;
- Rådet var enige om, at EU bør undersøge, hvordan man kan sikre en mere integreret strategi på EU-plan over for de mangeartede og tværfaglige dagsordener for globale udviklingskonferencer. Navnlig er der behov for tættere samarbejde mellem EU's repræsentanter i alle relevante fora om at sikre en sammenhængende og effektiv EU-strategi.

– *AVS-EF-partnerskabsaftalen*

Rådet bemyndigede Kommissionen til at indlede forhandlinger med AVS-landene om revision af AVS-EF-partnerskabsaftalen, som blev undertegnet i juni 2000 i Cotonou, og vedtog forhandlingsdirektiver herom.

Forhandlingerne vil blive indledt af AVS-Ministerrådet på dets samling den 6.-7. maj i Gaborone.

EU opfordrer til, at aftalen revideres på en række områder. Det drejer sig om partnerskabets politiske dimension, mere fleksibilitet i ressourceallokeringen, regionalt samarbejde mellem udviklingslande i AVS-gruppen og lande uden for denne, adgangskravene i forbindelse med kontrakter finansieret via Den Europæiske Udviklingsfond og finansiel forvaltning i krisesituationer, under væbnede konflikter eller i postkonflikt-situationer.

EVENTUELT

– *Sælfangst i Canada*

Rådet noterede sig den bekymring, den hollandske delegation gav udtryk for, som den belgiske delegation tilsluttede sig, vedrørende Canadas udvidelse af fangstkvoten for sæler.

Bekymringerne går både på fangstens indvirkning på sælbestanden og på den manglende håndhævelse af humane aflivningsmetoder.

– *Udvikling og terrorisme*

Rådet noterede sig den portugisiske delegations synspunkt vedrørende de konsekvenser, Det Europæiske Råds erklæring af 25. marts om bekæmpelse af terrorisme vil få for udviklingssamarbejdet.

– *Burundi*

Rådet drøftede situationen i Burundi i lyset af den seneste udvikling.

I TILKNYTNING TIL RÅDETS SAMLING

– *Associeringsrådet EU-Marokko*

Associeringsrådet EU-Marokko holdt sit fjerde møde med en dagsorden, der omfattede gennemførelse af associeringsaftalen mellem EU og Marokko, Barcelona-processen under Euro-Middelhavspartnerskabet, den europæiske naboskabspolitik og politisk dialog om spørgsmål af fælles interesse: bekæmpelse af terrorisme, Mellemøsten, Irak, et strategisk EU-partnerskab med Middelhavslandene og Mellemøsten, ikke-spredning og Vestsahara.

– *Det Permanente Partnerskabsråd EU-Rusland*

Det Permanente Partnerskabsråd EU-Rusland holdt sit indledende møde og er nu trådt i stedet for Samarbejdsrådet. Der blev i tilknytning til Rådets samling undertegnet en protokol om udvidelse af partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Rusland til også at omfatte EU's ti nye medlemsstater, og der blev fremsat en fælles erklæring om EU's udvidelse og forbindelserne mellem EU og Rusland. Det Permanente Partnerskabsråd fortsatte forberedelserne til topmødet mellem EU og Rusland den 21. maj i Moskva. EU og Rusland drøftede også Irak, Afghanistan, international sikkerhed og multilateralisme. (*se pressemeddelelse 8863/04*)

– *EØS-Rådet*

EØS-Rådet (Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde) holdt sit 21. møde med en dagsorden, der omfattede EØS-aftalen, udvidelsen af EØS og den europæiske naboskabspolitik.